

# Kniha Daniel — osemdesiatšesť

*Prorocké odhalenie: Porozumenie nárastu poznania a posolstvu polnočného volania*

Jeff Pippenger

2024-02-19

Zaoberáme sa paralelou medzi hnutiami prvého a tretieho anjela, aby sme lepšie porozumeli tomu, čo zvýšenie poznania symbolicky predstavuje, keď je odpečatené v čase konca. Snažíme sa preukázať, že predstavuje stupňovanie pravdy, ktoré napokon vrcholí ako neskorý dažď, čo je posolstvo Polnočného volania. Ako symbol je „zvýšenie poznania“ odvodené z knihy Daniel, a tam je označené ako prorocké poznanie, ktoré skúša a vytvára dve triedy ctiteľov.

A povedal: Chod' svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; ale bezbožní budú páchať bezbožnosť; a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú. Daniel 12:9, 10.

V roku 1989 bolo odpečatené „rozmnoženie poznania“, ktoré napokon preukáže dve triedy uctievačov. Tieto dve triedy sú znázornené v kontexte toho, ako sa vzťahujú k posolstvu neskorého dažďa. Bezbožní neskorý dažď nerozpoznávajú ani neprijímajú, kým múdri áno. Bezbožní preto nevidia, keď neskorý dažď začína padať, a začal padať vtedy, keď sa národy rozhnevali 11. septembra 2001. Obracali sme sa na vedenie laodicejského adventizmu, ako je predstavené v ôsmej a deviatej kapitole Ezechiela, a tiež v dvadsiatej ôsmej kapitole Izaiáša. V Izaiášovi si „posmievační muži“ urobili z „lži“ svoje „útočisko“ a „skryli“ sa „pod nepravdou“.

Preto počujte slovo Hospodinovo, vy posmievační mužovia, ktorí vládnete tomuto ľudu, čo je v Jeruzaleme. Pretože ste povedali: Uzavreli sme zmluvu so smrťou a s podsvetím sme v dohode; keď sa prevalí záplava biča, nedosiahne až k nám, lebo lož sme si urobili útočiskom a pod nepravdou sme sa ukryli. Izaiáš 28:14, 15.

Starodávni mužovia Jeruzalema posledných dní neobstoja v skúške „odpočinutia a občerstvenia“, ktorá je znázornená metodológiou „riadok na riadok“ a ktorá múdrym umožňuje rozpoznať neskorý dažď posledných dní prostredníctvom historického znázornenia neskorého dažďa v milleritských dejinách. Prorockou charakteristikou „posmievačných mužov“, ktorú Izaiáš v danom úseku zdôrazňuje, sú lži a nepravda, pod ktoré sa ukryli a ktoré si učinili útočiskom. Preto v súvislosti so skúškou posolstva neskorého dažďa („odpočinutie a občerstvenie“, ktoré nechceli počuť) starodávni mužovia Jeruzalema prijali lož.

Posolstvo neskorého dažďa prichádza so sporom, ako je to znázornené v druhej kapitole knihy Habakuk, kde sa tamojší strážca pýta Boha, čo má odpovedať v „spore“ svojho príbehu, lebo slovo „karhaný“ v prvom verši druhej kapitoly znamená „hádať sa s“.

Na svojej stráži sa postavím a ustanovím sa na veži; budem čakať, aby som videl, čo mi povie a čo odpoviem, keď budem pokarhaný. Habakuk 2,1.

Múdri počas sporu o neskorom daždi predkladajú pravdy znázornené ako Millerove klenoty, ktoré sú zároveň základnými pravdami označenými, ustanovenými a predloženými mileritmi. Tieto pravdy sú znázornené ako Kristus, Skala vekov.

„Nech tí, ktorí stoja ako Boží strážcovia na múroch Siona, sú mužmi, ktorí dokážu vidieť nebezpečenstvá skôr, než prídu na ľud, — mužmi, ktorí vedia rozlišovať medzi pravdou a bludom, spravodlivosťou a nepravosťou.

„Bolo dané varovanie: Nesmie sa dovoliť, aby vošlo čokoľvek, čo by narušilo základ viery, na ktorom stavíme od času, keď prišlo posolstvo v rokoch 1842, 1843 a 1844. Ja som bola v tomto posolstve a odvtedy stojím pred svetom verná svetlu, ktoré nám Boh dal. Nemienime zložiť nohy z plošiny, na ktorú boli postavené, keď sme deň čo deň hľadali Pána v úprimnej modlitbe a hľadali svetlo. Myslíte si, že by som sa mohla vzdať svetla, ktoré mi Boh dal? Má byť ako Skala vekov. Vedie ma odvtedy, čo mi bolo dané.“ Review and Herald, 14. apríla 1903.

Starodávni muži predkladajú falošné posolstvo neskorého dažďa, ktoré Izaiáš označuje ako „lož“ a nepravdu. V ôsmej kapitole Ezechiela je zaznamenaná história, ktorá určuje čas, keď sa starodávni muži Jeruzalema klaňajú slnku, a sú postavení do protikladu s tými, ktorí v nasledujúcej kapitole prijímajú pečať Božiu. Tretia ohavnosť (generácia) predstavuje falošné posolstvo neskorého dažďa, znázornené „plakaním za Tammúza“. V tretej generácii adventizmu, ktorá sa začala v roku 1919, bola zavedená „lož“ v súvislosti s falošným evanjeliom, ktoré W. W. Prescott verejne predložil na biblickej konferencii v roku 1919. Táto „lož“ je osobitným predmetom tretej generácie a je falošným základom falošného posolstva neskorého dažďa, znázorneného „plakaním za Tammúza“.

Je dôležité venovať čas presnému určeniu „lži“ v prorocke, lebo práve „lož“ je hlavným dôvodom, prečo laodicejský adventizmus nedokáže rozpoznať vzrast poznania v roku 1989. „Ložou“ je tvrdenie, že „ustavičná obet“ v knihe Daniel predstavuje Kristovu službu vo svätyni. Prorocké uplatňovanie „ustavičnej obete“ ako Kristovej služby vo svätyni je falošné a nesprávne prorocké použitie; no „lož“ nespočíva iba v tom, že sa odhalí nepravdivá identifikácia „ustavičnej obete“ ako prorockého symbolu, ale predstavuje aj „lož“, ktorá tvrdí, že sestra Whiteová súhlasila s týmto falošným výkladom, a potom sa táto nepravda používa na ustanovenie nesprávneho výkladu ako potvrdenej pravdy.

Správne porozumenie posledných šiestich veršov Daniela jedenástej kapitoly bolo predobrazené veršami tridsať až tridsaťšesť; a keď sestra Whiteová označuje úplné naplnenie jedenástej kapitoly knihy Daniel, uvádza, že „zopakujú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané“ vo veršoch tridsať až tridsaťšesť.

Použitie falošnej definície „ustavičnej obete“ vytvára falošnú historickú štruktúru. Dejiny znázornené v Danielovi, kapitole jedenástej, veršoch tridsať až tridsaťšesť, zahŕňajú odňatie „ustavičnej obete“. „Ustavičná obet“ je buď milleritským výkladom, alebo výkladom Prescottta a Danielsa. Podľa toho, ktorý výklad sa zvolí, vzniknú dve odlišné historické štruktúry.

A ramená povstanú z jeho strany, znesvätia svätyňu sily, odstránia ustavičnú obeť a postavia ohavnosť spustošenia. Daniel 11,31.

Podľa inšpirácie sa má prorocká história znázornená v tomto verši, zahŕňajúca aj verš tridsiaty a verše tridsaťdva až tridsaťšesť, zopakovať vo veršoch štyridsať až štyridsaťpäť jedenástej kapitoly Daniela.

„Prorockto v jedenástej kapitole Daniela takmer dosiahlo svoje úplné naplnenie. Veľká časť dejín, ktoré sa odohrali pri naplnení tohto prorockta, sa bude opakovať. V tridsiatom verši sa hovorí o mocnosti, ktorá „sa bude rmútiť, [Daniel 11:30–36 quoted.]“

„Odohrajú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách.“ Manuscript Releases, číslo 13, 394.

Verš, v ktorom nachádzame „každodennú obeť“, je tridsiaty prvý.

A vojsko povstane z jeho strany a poškvrní svätyňu sily, odstráni každodennú obeť a postaví ohavnosť spustošenia. Daniel 11:31.

„Ramená“ vo verši povstávajú „z jeho strany“. „Ramená“ sú mocnosťou, tak ako aj ten, za koho „povstávajú“. Sú to „ramená“ vo verši, ktoré „stoja na jeho strane“, a „ramená“, ktoré „poškvŕňujú svätyňu sily“, a „ramená“ „odnímajú ustavičnú obeť“; a sú to tiež „ramená“, ktoré „postaví ohavnosť pustošiacu“. V trinástej kapitole Zjavenia drak, ktorým je pohanský Rím, poskytuje pápežstvu tri veci.

A šelma, ktorú som videl, bola podobná leopardovi, a jej nohy boli ako nohy medveďa, a jej tlama ako tlama leva; a drak jej dal svoju moc, svoj trón a veľkú právomoc. Zjavenie 13:2.

Šelme podobná leopardovi je sestrou Whiteovou stotožnená s pápežstvom a v dvanástej kapitole sestra Whiteová uvádza, že drak je zároveň satanom aj pohanským Rímom.

„Tak teda drak predovšetkým predstavuje satana, no v druhotnom zmysle je symbolom pohanského Ríma.“ The Great Controversy, 439.

V druhom verši trinástej kapitoly Zjavenia pohanský Rím odovzdal pápežstvu svoju vojenskú moc, svoje „zbrane“, počnúc Chlodovikom, kráľom Frankov (Francúzsko), v roku 496. Pohanský Rím odovzdal pápežskému Rímu svoj stolec moci v roku 330, keď cisár Konštantín opustil mesto Rím a premiestnil hlavné mesto cisárskeho Ríma do mesta Konštantínopol. Pohanský Rím odovzdal pápežstvu občiansku moc v roku 533, keď Justinián vydal dekrét, ktorým označil pápežstvo za hlavu všetkých cirkví a za naprávateľa heretikov.

Vo verši tridsaťjeden „ramená“, ktoré povstanú, sú vojenské sily pohanského Ríma, ktoré povstali na podporu pápežstva počnúc Chlodovikom v roku 496. Za tento čin pápežstvo označuje Francúzsko za „prvorodeného syna Katolíckej cirkvi“ a niekedy aj za „najstaršiu dcéru Katolíckej cirkvi“. Vo verši tridsaťjeden, po tom, čo Konštantín vydal v roku 321 nedeľný zákon a potom v roku 330 premiestnil hlavné mesto z mesta Rím do mesta Konštantínopol, sa dovtedy neporaziteľná ríša začala rúcať, keď prvé štyri trúbkové mocnosti zo zjavenia, ôsmej kapitoly, začali neprestajnú vojnu proti Rímskej ríši. Ťažisko útokov vykonávaných barbarmi a

Genserichom bolo zamerané proti mestu Rím, ktoré bolo pred rokom 330 pre Rímsku ríšu „svätyňou sily“. Od roku 330 a ďalej malo vojnové ťaženie vpadnuvších barbarov „poškvrňovať“ svätyňu sily“, až kým „ramená“ pohanského Ríma nepovstali na podporu pápežstva, počnúc rokom 496.

Pohanský Rím nielenže poskytol pápežskej moci tri veci tým, že jej odovzdal vojenskú moc, občiansku autoritu a sídlo mesta Rím, ale pre pápežský Rím tiež odstránil tri rohy.

Pozoroval som rohy, a hľa, vystúpil medzi nimi iný malý roh, pred ktorým boli tri z prvých rohov vytrhnuté aj s koreňmi; a hľa, na tomto rohu boli oči podobné očiam človeka a ústa, ktoré hovorili veľké veci. Daniel 7:8.

Tri rohy, ktoré mali byť v siedmej kapitole Daniela „vytrhnuté“, predstavovali tri hlavné mocnosti, ktoré odporovali vzostupu pápežstva k moci. Posledný z týchto troch rohov bol odstránený, keď boli Góti v roku 538 vyhnaní z mesta Rím. Z mesta ich vyhnali „ramená“ pohanského Ríma, lebo tieto „ramená“ mali v roku 538 dosadiť pápežstvo (ohavnosť spustošenia) na trón vtedy známeho sveta.

Tridsiaty prvý verš jedenástej kapitoly Daniela označuje štyri veci, ktoré mali „ramená“ (pohanský Rím) vykonať. Mali sa „postaviť“ za pápežstvo, ako to urobili v roku 496. Mali poškvrniť „svätyňu sily“, ako to predstavovali vojenské zápasy vedené približne po dve storočia o mesto Rím. Mali „ustanoviť“ pápežstvo na trón zeme v roku 538 a tiež mali „odňať každodennú“.

Hebrejské slovo preložené vo verši ako „odňať“ (sur) znamená „odstrániť“. Do roku 508 bol odpor pohanstva, ktorý existoval v Rímskej ríši a ktorý pôsobil s cieľom zabrániť vzostupu pápežstva k moci, úplne podrobený alebo odstránený.

Stotožňovať „každodennú“ so službou Krista vo svätyni je nesprávna aplikácia, avšak samotné dielo, ktoré sa uskutočnilo v laodicejskej adventistickej histórii a ktoré označilo túto nesprávnu aplikáciu za pravdu, bolo založené na konkrétnej „lži“, ku ktorej došlo v tretej generácii adventizmu. Pokyn sestry Whiteovej, že dejiny veršov tridsať až tridsaťšesť sa zopakujú v konečnom naplnení Daniela jedenásť, znemožnil „posmievačným mužom“, ktorí vládnu Jeruzalemu, vykladať tridsiaty prvý verš bez toho, aby zároveň neodmietli Ducha proroctva.

„Posmievači“ učia, že pápežstvo odňalo pravé porozumenie Kristovej služby vo svätyni zavedením pápežskej omše, ktorá je falzifikátom Kristovho diela v nebeskej svätyni. Keby to bol skutočný význam „ustavičnej obete“, potom by „ramená“, ktoré povstali vo verši tridsaťjeden, predstavovali pápežstvo, lebo gramatická stavba verša vyžaduje, aby „ramená“ boli mocou, ktorá odníma „ustavičnú obet“.

Aby podopreli svoju misu bájak, tvrdia, že pápežstvo (ramená) poškvrnilo Kristovu nebeskú svätyňu. Hebrejské slovo preložené ako „svätyňa (miqdash) sily“ označuje buď pohanskú svätyňu, alebo Božiu svätyňu. Keby chcel Daniel vyjadriť, že Božia svätyňa mala byť poškvrnená pápežstvom, použil by hebrejské slovo „qodesh“, ktoré môže označovať jedine Božiu svätyňu. Kde je teda v Biblii alebo v Duchu proroctva zaznamenané, že nebeská svätyňa niekedy bola alebo niekedy bude poškvrnená pápežstvom?

Iste, hriechy kresťanov sú zaznamenané v knihách nebeskej svätyne, no toto znázornenie neznamená, že Božia svätyňa bola poškvrnená. Očistenie svätyne predstavovalo očistenie záznamových kníh, ktoré sa nachádzajú vo svätyni. Navyše, pápežská moc nikdy nebola kresťanská, a preto nikdy nebola zapísaná do kníh vyšetrojúceho súdu. Jediným súdom určeným pre pápežstvo je výkonný súd Božieho hnevu.

„Ramená“ mali tiež „postaviť ohavnosť, ktorá pustoší“ — aká moc to teda mala byť? Akú moc ustanovilo pápežstvo? A za akú moc sa pápežstvo postavilo už v samom úvode tridsiateho prvého verša?

Nevzdelení v laodicejskom adventizme, ktorí vložili svoj večný život do rúk ľudí, o ktorých bolo označené, že nie sú schopní čítať zapečatenú knihu, sa možno cítia pohodlne, keď sa ich svrbivé uši tisia takým druhom skazeného biblického výkladu, no ešte absurdnejšie je pokúšať sa vziať dejiny, ktoré musia stotožniť, aby podopreli svoj blud, a zosúladiť ich s poslednými šiestimi veršami Daniela jedenástej kapitoly.

V dejinách, ktoré viedli ku kolapsu Sovietskeho zväzu, o ktorom možno ukázať, že je vo verši štyridsať jedenástej kapitoly Daniela predstavený ako kráľ juhu, sa vojenská sila Spojených štátov postavila na obranu pápežstva, keď Ronald Reagan uzavrel tajné spojenectvo s antikristom biblického proroctva. Tým dal najavo, že akýkoľvek protestantský odpor voči vzostupu pápežstva bol v Spojených štátoch potlačený, ako to predobrazne znázorňuje odstránenie odporu pohanstva v roku 508. Kráľ severu (pápežstvo) v tomto úseku najprv zmietol Sovietsky zväz v roku 1989 a učinil tak v spojení s „vozmi“ a „jazdcami“, predstavujúcimi vojenskú silu Spojených štátov, a tiež s hospodárskou silou Spojených štátov, znázornenou „lodami“.

Spojené štáty boli „ramenami“, ktoré povstali na podporu pápežstva. Protestantizmus bol odstránený, tak ako bol odpor pohanstva podrobený do roku 508. Vo verši štyridsaťjeden budú Spojené štáty dobyté pápežstvom a Ústava Spojených štátov, ktorá je „svätyňou sily“ Spojených štátov, bude zvrhnutá, keď Spojené štáty dosadia kráľa severu (pápežstvo) na trón zeme, tak ako to urobil pohanský Rím v roku 538. Ak čítate články na tejto webovej stránke, môžete si stiahnuť časopis The Time of the End a prečítať si dôkladnejší výklad posledných šiestich veršov Daniela jedenástej kapitoly, no teraz iba poukazujeme na to, že stotožnenie „ustavičnej služby“ s Kristovou službou vo svätyni je nesprávnou aplikáciou tohto symbolu. Robíme to preto, aby sme ukázali, že toto nesprávne použitie bolo na laodicejský adventizmus uvalené zámerným klamstvom.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v skúmaní prorockej lži.

„Nemáme času nazbyt. Pred nami sú ťažké časy. Svet je zmietaný duchom vojny. Čoskoro sa odohrajú výjavy súženia, o ktorých sa hovorí v proroctvách. Proroctvo v jedenástej kapitole Daniela sa už takmer úplne naplnilo. Mnohé z dejín, ktoré sa odohrali pri naplňaní tohto proroctva, sa zopakujú.

„V tridsiatom verši sa hovorí o moci, ktorá ,sa zarmúti, vráti sa a bude sa hnevať na svätú zmluvu; tak bude konať; ba sa vráti a porozumie sa s tými, ktorí opúšťajú svätú zmluvu. A vojsko bude stáť na jeho strane a poškvrnia svätyňu pevnosti, odstránia každodennú obeť a

postavia ohavnosť spustošenia. A tých, ktorí bezbožne prestupujú zmluvu, zvedie lichôtkami; ale ľud, ktorý pozná svojho Boha, zosilnie a bude konať veľké veci. A rozumní medzi ľuďom poučia mnohých; predsa však budú mnoho dní padať mečom, ohňom, zajatím a lúpežou. A keď budú padať, dostane sa im malej pomoci; ale mnohí sa k nim pripoja pokrytecky. A niektorí z rozumných padnú, aby boli skúšaní, očistení a vybielení až do času konca; lebo to ešte potrvá do určeného času. A kráľ bude konať podľa svojej vôle; vyvýši sa a zvelebí sa nad každého boha a bude hovoriť podivuhodné veci proti Bohu bohov a bude sa mu dariť, kým sa nenaplní hnev; lebo to, čo je určené, sa stane.‘ Daniel 11,30–36.“

„Udejú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách. Vidíme dôkazy, že satan rýchlo získava vládu nad myslami ľudí, ktorí nemajú bázeň Božiu pred sebou. Nech všetci čítajú a chápu prorocká tejto knihy, lebo teraz vstupujeme do času súženia, o ktorom sa hovorilo:“

„A v tom čase povstane Michal, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. A mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, jedni k večnému životu a druhí na hanbu a večné opovrhnutie. A múdri sa budú skvieť ako jas oblohy; a tí, ktorí privádzajú mnohých k spravodlivosti, ako hviezdy na veky vekov. Ale ty, ó, Daniel, zavri tieto slová a zapečat’ knihu až do času konca: mnohí budú pobežovať sem i tam a poznanie sa rozmnoží.“ Daniel 12:1–4. Manuscript Releases, číslo 13, 394.